

Διαβάζω και ξαναδιαβάζω τα ποιήματα της μικρής, βραβευμένης με το Α' βραβείο του Ζ' Πανελληνίου Ποιητικού Διαγωνισμού "Κούρος Ευρωπού", τούτης συλλογής.

Ιχνηλατώ στα "Πολυλαπλά Κατάγματα" της ψυχής του. Και γεμίζουν τα μάτια μου "ψιλόδροχο". Και ψυχανεμίζομαι τη μοναξιά, τη μελαγχολία και την πίκρα του. Κι αφουγκράζομαι τις προσευχές, τα όνειρα, τους πόθους, τις φιλοδοξίες και τις λαχτάρες του. Και κοινωνώ το "άλικο

γαίμα" της καρδιάς του! Και όπως συμβαίνει κάθε φορά που διαβάζω αληθινή ποίηση, νιώθω την προσωπική συγκίνηση του ποιητή, τον προβληματισμό του, την συμπόνοια του για τον άλλο άνθρωπο, την ανησυχία του για την "στενή πύλη του αύριο", την νοσταλγία του για το παρελθόν, την "Άλλη Χώρα", τη χώρα της νιότης και της αθωότητας, τους στοχασμούς και το σαρκασμό του, ολόκληρη την "γεωγραφία των συναισθημάτων του", να μεταγγίζονται στο νου στην ψυχή και στην καρδιά μου και να γίνονται δικά μου!

Και θρίσκομαι ν' ασκητεύω σε μοναξιές, να περιπλανιέμαι σε "αδιέξοδους δρόμους", να συμπορεύομαι με τον ποιητή, συμμετοχή και συνένοχη σε λάθη ή σε σωστά. Και συλλαβίζω μαζί του, λέξη τη λέξη, φράση τη φράση, ολόένα ανεβαίνοντας τη σκάλα της συγκίνησης:

... Αιμάσσουσα πληγή το χ θ ε ς

Δυνάστης κι ο καιρός

Μένουνε στίγματα

προσώπων κι ημερών

μόνο οι φωνές...

Πενήντα χρόνια αναζήτησης

με φράσεις επιλόγου:

" - Να σου πω..."

" - Να, ξέρεις..."

" - Απ' όσα ξέρω και θυμούμαι..."

Μπάσταρδοι μυκηθμοί ζωής

Δε λένε τίποτε για τη δικαίωσή μας...

Το άλικο "γαίμα" ακόμη οδηγός

Κι από τ' ασύνορο το πουθενά

στο άγνωστο ποτέ τραδάμε...

Λέω φορές:

Μωρε καλά ξημερωθήκαμε ως εδώ!

Λίγο - πολύ γευτήκαμε

τα πάθη,

τις χαρές,

τις λύπες μας χαμοζωής...

Α λ λ ά ζ ω ή ς!